

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Bat, și Mi se deschide, căci sunt Păstorul Cel adevărat. Bat la porți și intru și nu sar pe deasupra. Bat când intru, că nimic nu împlinesc până nu vestesc, și lucrez așa ca să fac credință și putere pentru credință în om, pentru Dumnezeu. Amin.

Hristos a înviat! și-au spus unii altora ucenicii și ucenițele Mele după ce Eu am împlinit scularea Mea dintre morți, înviere pe care o vestisem lor mai înainte ca ea să Mă arate înviat înaintea lor. Mai întâi am vestit, mai întâi am bătut, și apoi M-am arătat lor cu trupul Meu cel de la Tatăl, căci am înviat, și apoi M-am dus la Tatăl să-I mulțumesc pentru puterea cu care am călcat cu moartea pe moarte, și apoi M-am adus la ucenici bucurie, și nu M-am dus la ei până ce nu M-am vestit, până ce nu am bătut ca să intru la ei. Le deslușisem că a treia zi voi învia, și, după ce am înviat, M-a văzut Maria Magdalena și M-am făcut cunoscut ei, și i-am spus că Eu Mă sui la Tatăl pentru ca să-I mulțumesc, iar ei i-am spus să se ducă să Mă vestească ucenicilor Mei că am înviat și că M-am lăsat văzut și cunoscut de ea pentru ca să Mă mărturisească ea.

Mai întâi M-am vestit lor înviat, mai întâi am bătut, și apoi am intrat la ei, și așa am făcut și cu Toma, cel dintre ucenicii Mei care nu era cu ei la prima Mea arătare înaintea lor după înviere, a treia zi de după răstignirea și moartea Mea pe cruce.

Hristos a înviat, poporul Meu! Mari și minunate sunt lucrările Mele în mijlocul tău, și cu care Mă vestesc mai întâi, că nu pot fi altfel lucrările lui Dumnezeu pe pământ. Când Eu Însumi vestesc în mijlocul tău salutul învierii Mele, cei din locuința morților scapă de orice urmă de durere, căci se mângâie la glasul Meu cel pentru ei, căci glasul Meu este cel mai așteptat de ei, cu mult, cu mult mai mult decât știu oamenii de pe pământ ce înseamnă acest glas ca să-l poată auzi apoi, ca să poată să creadă mai întâi, și să-l audă apoi. Din mijlocul tău însă glasul Meu se face auzit cu multul în locuința morților, și nu e bucurie în cer și pe pământ ca bucuria lor cea atât de mare, și nu e loc între cer și pământ în care Eu să fiu cunoscut și așteptat ca și la ei. Și iată, Eu, Domnul, Cel ce am înviat pentru fiecare om pe care moartea îl ține rob pe pământ și sub pământ, rostesc, pentru bucuria tuturor celor care se bucură cu dor și cu așteptare, rostesc pentru toți vestea învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

M-am făcut începătura învierii celor adormiți, odată cu moartea și cu învierea Mea, și am lucrat aceasta cu grabă, precum scrie în Scripturi, căci eram așteptat de cei ținuți în robia morții. Trei zile au fost pentru această răscumpărare, fiindcă Eu, Domnul, nu se putea să văd moartea și stricăciunea ei mai mult decât era scris în prooroci. Moartea Mea pe cruce avea cu ea învierea Mea pentru toți cei adormiți care Mă așteptau de Izbăvitor de la Tatăl, și pentru ucenicii Mei, care aveau să înțeleagă prin aceasta că Eu sunt trimisul Tatălui, Cel ce am făcut lumea cu cuvântul Lui cel de Mine rostit.

O, ce umilință are Tatăl Meu! El pe Mine M-a pus să rostesc facerea Lui întru lucrare de cer și pământ. O, ce umilință am Eu, Fiul Tatălui Savaot! Eu pe voi vă pun să roștiți facerea Mea întru lucrare de cer nou și de pământ nou, cea cu cuvântul Tatălui cel din Mine rostit peste voi ca să-l luați voi și să-l așezați pe pământ facere a lui Dumnezeu prin împlinirea lui după rostirea lui, căci Eu rostesc, și numai așa lucrez să împlinesc.

O, copii care-Mi deschideți când bat ca să intru cu facerea Mea, cu lucrarea Mea cea prin voi și prin cuvânt, o, ce umilință aveți voi! Voi, pe fiii cei credincioși și cuminți și ascultători, îi puneți să lucreze cuvântul cel rostit de Dumnezeu, și îi puneți să-L mărturisească pe Dumnezeu. O, copii umiliți, vă iau și vă așez peste durerile Mele ca să le știți, ca să le simțiți și ca să împărțiți din ele viață peste cei ce au milă de Dumnezeu. Mi-e tare drag de voi când vă aud

inimioarele și mintea și cuvântul care îndeamnă pe cei ce pot iubi viața Mea să iubească durerea ei și să trăiască puterea ei, și să dorească în ei lacrima Mea, lacrima cerului, copii miloși cu Dumnezeu. Tainele cele de nepătruns de mintea omului sunt cele pătrunse de omul cel pătruns de ele, copii ai înțelepciunii cea de sus. Îmbrățișați în duhul înțelepciunii cerești pe cei miloși cu Dumnezeu, și nu tăceți înaintea lor, căci scris este că vor fi toți învățați de Dumnezeu. Precum Eu bat, și voi Îmi deschideți ca să stau cu poporul Meu, așa și voi, bateți, și să vi se deschidă, că voi trebuie să semănați cu Mine și să intrați pe ușă și nu pe deasupra, dar poporul Meu trebuie să învețe tot mai deslușit tainele Mele cu el și să se lase el pătruns de ele, căci credința aceasta nu este a tuturor, fiilor copii.

Sunt cu ucenicii Mei în sărbătoare de înviere, și cu tine suntem, poporul Meu. Ucenicul Meu Toma a fost pătruns de tainele cele de nepătruns de mintea omului, și care sunt pătrunse de omul cel pătruns de ele. Acest ucenic a fost taină între ceilalți ucenici ai Mei. El M-a pătruns mult, poporul Meu. Pe Mine, Cel tainic, Cel nepătruns, M-a pătruns acest ucenic, și cu dor a dorit să-i facă pe toți ucenicii Mei să creadă cu pătrundere și să mărturisească ei cu toată puterea lor taina cea pentru care Eu M-am coborât de la Tatăl pe pământ și M-am întrupat ca să Mă las cu trupul pe cruce răstignit și să pot arăta nepătrunsa taină a învierii morților prin însuși trupul Meu.

Începusem cu o săptămână înainte să Mă vestesc Domnul învierii morților, căci Tatăl Meu Îmi pregătise să împlinesc învierea lui Lazăr, care murise pentru această minune prin care Eu M-am arătat minunea Tatălui, învierea morților, pe care Marta o credea, dar se ducea cu ea până la ziua cea din urmă a timpului cel de dinaintea învierii celor morți. Spaimă mare i-a cutremurat pe cei care se credeau stăpâni pe cer și pe pământ, și au căutat să stârpească și pe Lazăr și pe Mine, uitând că ei nu sunt stăpâni ai morții și ai învierii.

Apostolul Meu Toma i-a iubit mult pe ucenicii cei împreună cu el ai Mei, și le-a adeverit cu putere și cu mărturisire că Eu sunt, că am fost mort și am înviat și M-am arătat și i-am bucurat ca să le dau putere de credință și de mărturisire și să-Mi fie ei martori până la toate marginile, precum Eu i-am sortit să lucreze, spunându-le aceasta mai înainte de patima Mea.

Adânc de taină am fost Eu în inima ucenicului Meu care a arătat cu degetul lui trupul Meu cel înviat. Înțelepciunea cea din cer era frumusețea lui, iar credința lui era cea care L-a adeverit pe Fiul lui Dumnezeu înviat din răstignire. Amin.

– *Mi-e tare dor și acum, Domnul meu și Dumnezeul meu, să Te mărturisesc deslușit ca și atunci și să-ți ajut pe cei ce nu Te pot iubi cu credință și cu fapta ei, și să le spun că eu Te-am iubit cu credință și că Tu ai știut tainica mea iubire, tainica mea umilință și dulcea mea credință, pe care am voit s-o așez și în cei înfricoșați de iudei, frați ai mei, ucenici ai Tăi, și să se scufunde ei în tainica Ta ființă, care era cu trupul înaintea noastră în vremea când Te-ai arătat nouă după învierea Ta, Domnul meu și Dumnezeul meu.*

O, mi-e tare dor de Tine în om, așa cum îmi era dor de Tine în ceilalți frați ai mei, ucenici ai Tăi, și la aceia am dorit să Te dovedesc că ești Domnul, Care ne-ai învățat trei ani și jumătate să Te pătrundem, căci erai Cel nepătruns de mintea omului, Tu, Cel pătruns de omul pătruns de Tine așa cum am fost eu, Domnul meu și Dumnezeul meu. M-ai pătruns cu totul când m-ai luat să-Ți fiu ucenic după ce ai înviat trup mort ca să mă poți lua pe mine să fiu al Tău și să Te mărturisesc mai mult, mai cu putere, și să mă numesc al Tău numindu-Te Domnul meu și Dumnezeul meu.

Iubirea mea cea plină de taină a fost de nepătruns după ce Tu m-ai pătruns de taina ființei Tale făcându-mă apoi să-Ți pătrund dumnezeirea cu care ai stat între ucenici înainte de cruce și apoi după înviere când ai venit să ne dai pacea și să ne mângâi, căci eu m-am mângâiat cu trupul Tău cel înviat, pe care l-am îmbrățișat cu tot cuprinsul ființei mele tainice și nu numai cu degetul pe care cu mâna Ta mi l-ai luat și l-ai atins de rana răstignirii Tale, Domnul meu și Dumnezeul meu Cel înviat, și m-ai numit fericit și credincios, sortindu-le o și mai mare fericire celor ce vor crede și nu Te vor vedea, așa cum eu Te-am văzut pentru credința multora apoi.

M-ai învățat să nu fii necredincios, ci credincios, și mare taină a purtat ziua aceea pe care sfinții părinți ai celor credincioși au numit-o de atunci și până la sfârșit cu numele meu și toți îi zic duminica Tomei, căci eu Te-am mărturisit în ziua aceea, și mărturisirea mea mă mărturisește și îmi vestește mistuitorul meu dor cu care am voit să Te cuprind cu îmbrățișarea mea după ce Tu, înviind și ducându-Te și întorcându-Te de la Tatăl la noi, Te-ai arătat înviat, și, ca din mormânt când ai ieșit, așa ai și intrat la noi, cei ferecați în foișor, prin ușile încuiate, nimic atingând, nimic stricând, ci intrând și ieșind ca din mormântul peste care au rămas neatinse pecețile sub care ai stat, și așa Te-ai arătat și așa Te-ai mărturisit Stăpânul morții și al învierii, Domnul meu și Dumnezeul meu. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu, mari și minunate sunt lucrările Mele în mijlocul tău, și cu care Mă vestesc mai întâi, că nu pot fi altfel lucrările lui Dumnezeu pe pământ. Tainele cele de nepătruns de mintea omului sunt cele pătrunse de omul pătruns de ele, iar Eu, Domnul, de cel ce voiesc Mă îndur, și fac din el apoi mărturisor al celor nepătrunse ale Mele, poporul Meu. Ucenicul Meu Toma a lucrat minunat pe pământ, și a lucrat de pe pământ și până-n cer în vremea lucrului Meu cu el pe pământ. Taina cea de nepătruns a credinței lui, a lucrării lui cu Mine între oameni, a fost marea în timp și peste timp, și îi povățuiesc pe cei ce au auzit și aud de Domnul învierii și de ucenicii Lui, să-și amintească de tainica și descoperita lucrare și mărturisire a ucenicului Meu Toma, prin care morții au înviat și au mărturisit puterea Mea din ucenicii Mei cei mărturisitori. Să se oprească orice om cu mintea sa și să se uite la lucrările Mele cele de după învierea Mea prin ucenici pe pământ.

O, fii ai oamenilor, și voi, cei ce nădăjduiți în Dumnezeu după cum știți voi aceasta și după cum voiți! Opriți-vă cu mintea și luați în ea minunile cele uitate de voi, pe care Eu le-am așezat mărturie între Mine și voi prin ucenicii Mei spre mântuirea sau osândirea voastră. Am lucrat prin ei lucrări fără de seamăn, mai multe și mai mari ca atunci când eram cu ei pe pământ, căci le-am făgăduit că așa voi lucra apoi prin cei ce cred peste cei fără de credință. Cutremurați-vă și rușinați-vă de necredința voastră, de depărtarea voastră de Dumnezeu și întoarceți-vă să credeți și să înviați voi, cei care spuneți că Hristos a înviat, și despre care Toma, ucenicul Meu, v-a încredințat.

Iar tu, popor al cuvântului Meu peste morți și peste vii, arată-te cu adevărat că știi să crezi și să spui tuturor, în chip minunat și adevărat, vestea învierii Mele care strigă peste timp: Hristos a înviat, și moartea a stricat și viața s-a arătat, căci El, Cel adevărat, a înviat, adevărat a înviat! Amin, amin, amin.

[25-04/08-05-2005](#)